

diges til at yde Passagerer til Samsø, der paa Grund af Overfartsforholdene ikke kan landsættes, Logis og Kost, indtil Landsættelsen paa Samsø finder Sted, paa lignende Maade som for Statens Færgesfart gældende." Den ærede Ordfører (Jerichow) fremdrog dette Forhold, og det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) har flere Gange tidligere omtalt det her i Tinget. Jeg kan billige Realiteten i dette Ændringsforslag. Jeg forstaar meget godt, at det kan være økonomisk føleligt, navnlig for en ubemidlet Familie, der har Samsø til Maal for sin Rejse, at maatte overnatte i Aarhus eller Kalundborg i det Tilfælde, at Vejrforholdene ikke tillader Skibet at anløbe Samsø, men jeg har ganske vist tænkt mig, at man skulde have kunnet faa en anden Ordning af dette Forhold, idet Statsbanerne og Ministeriet har fundet det rimeligt, at det var Det forenede Dampskibsselskab, der tog sig af de Passagerer, som havde det Uheld, at Skibet ikke kunde landsætte dem paa Samsø, saaledes at Forholdene medførte, at de maatte overnatte enten i Kalundborg eller Aarhus. I den Anledning har der ogsaa været ført Forhandlinger med Det forenede Dampskibsselskab, men dette har sat sig meget stærkt imod at paatage sig den Bekostning, som kunde følge af disse ekstraordinære Forhold. Jeg havde ikke ventet, at det vilde have voldt Vanskeligheder, da disse Forhold indtræffer meget sjældent, det er meget faa Gange om Aaret. Men Det forenede Dampskibsselskab har, som sagt, ikke villet gaa ind paa at overtage denne Udgift, og saa erkender jeg, at det er rimeligt, at Statsbanerne tager Sigte paa at bedre Forholdene for disse uheldige Passagerer.

Realiteten har jeg altsaa ikke noget imod. Men naar det hedder i Forslaget til Tekstanmærkningen, at Passagererne skal have Kost og Logis, indtil Landsættelsen paa Samsø finder Sted, paa lignende Maade som for Statens Færgesfart gældende, vil jeg sige, at en saadan Sammenligning, tror jeg, har ikke noget virkeligt Grundlag. Forholdet er nemlig det, at Overfartsforholdene mellem Kalundborg og Aarhus er noget for sig; vi har i Virkeligheden ikke noget tilsvarende andre Steder, og en Sammenligning med Færgesfarten kan derfor for saa vidt ikke passe. Det er vel maaske 20 Aar siden, vi havde Isvinter, saaledes at det var nødvendigt at sætte Passagerer af paa Sprogø, hvor Statsbanerne har indrettet Logis for disse Tilfælde og ogsaa er forberedt paa at

kunne give Kost. Jeg tror, man meget bedre vil kunne sammenligne det Forhold, som her tænkes paa, med det Forhold, at et Tog paa Grund af Snehindring ikke kan tilendebringe sin Fart, saaledes at det bliver nødvendigt at sætte de rejsende af paa en Jernbanestation som f. Eks. Ringsted eller Roskilde. I saadanne Tilfælde plejer jo Statsbanerne at sørge for de ubemidlede, som ikke har Penge til at faa Logis og Kost; i slige Tilfælde har Statsbanerne altsaa betalt. Det er jo ikke Meningen og heller ikke forsvarligt at lade Folk sulte. Her tror jeg altsaa, at Sammenligningen maa træffes, og jeg maa sige til den ærede Ordfører (Jerichow), at jeg skal meget gerne gaa ind paa den Tanke, der ligger til Grund for Forslaget, og sørge for, at disse Passagerer faar Kost og Logis i de enkelte Tilfælde, hvor det er umuligt at landsætte dem paa Samsø, under samme Forhold, som finder Sted, naar et Tog ikke kan tilendebringe sin Rejse. Men jeg tror ikke, det er nødvendigt for mig at faa nogen særlig Bemyndigelse i saa Henseende; jeg mener, jeg har en saadan Bemyndigelse i Forvejen. Jeg vil derfor være tilbøjelig til at tilraade den ærede Ordfører at tage Ændringsforslaget tilbage. Det vil ganske sikkert være overflødigt at vedtage denne Tekstanmærkning, idet der ikke er Tvivl om, at Statsbanerne har en saadan Bemyndigelse i Forvejen, som gaar ud paa at sørge for de Passagerer, der paa Grund af ekstraordinære Forhold kan blive sinnet under deres Rejse paa en saadan Maade, at de kommer til at lide saadanne økonomiske Tab, at de maaske ikke i Øjeblikket er i Stand til at bære dem. Jeg tror, det vil være overflødigt udførligere at omtale denne Sag. Jeg kan altsaa sige, at jeg slutter mig til Realiteten i Ændringsforslaget og henstiller til Ordføreren at tage det tilbage.

Justitsministeren (Billow): Jeg skal kun udtale mig om de af Justitsministeren stillede Ændringsforslag Nr. 16 og 17, som Udvalget desværre ikke har tiltraadt. Dette beror maaske paa en Misforstaaelse, og hvis jeg havde faaet Lejlighed til at gennemdebattere Sagen nærmere med Udvalget, nærer jeg det Haab, at Udvalget vilde have tiltraadt begge Ændringsforslagene, og jeg maa ogsaa reservere mig eventuelt at komme igen med dem til næste Aar. De drejer sig om Assistenten, der er ansatte i Justitsministeriet. Det har i Justitsministeriet været Skik lige siden